

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרֻשֵׁת נְשֵׂא

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בִּישְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשֵׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפֹרֵי הַזֹּהַר, סְפֹרֵים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וּפְנֵי יְרוּיָחוֹ בְּסַעֲוָדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוָדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. מְזַכֵּה רַבִּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ח. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וְיִרְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוֹד מִקְדָּשִׁים וְצַדִּיקֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָּה, וְלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זִיעַ"א.

וְיֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בַּעֲיַת "קַבֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א

תְּשִׁירֵי תִשְׁעֵי א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מקראי אור - סדר ועימוד
052-7615936

תּוֹכַן הָעֲנִיּוֹת

- ד..... זכּוּתָא דְּבַר יוֹחַאי
- ה..... אור הזֶהר המְחַלֵּק
- ז..... הסְכָמוֹת וּמְכַתְּבִים (הַמִּשְׁרָה)
- ט..... שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וּרְמ"א
- יא..... שַׁבַּת בּוֹ תָּשׁוּב
- יט..... זֶהר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבַּת וְיָמִים טוֹבִים
- יז..... מַדּוּעַ מְשִׁיחַ לֹא בָּא?
- יט..... "לּוֹקְסוּס - עַד מַתִּי אֶתָּה מְכַלָּה מְמוֹנָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל"
- כא..... הַשַּׁבַּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָה
- כג..... סַפּוּרֵי הַזֶּהר
- כז..... בְּדַרְכֵי הַזֶּהר
- כט..... מִזְכָּה הַרְבִּים כְּהַלְכָתָה
- לא..... אֲגָרוֹת הַזֶּהר

זְכוּתָא דְבַר יוֹחַאי

ובספר סוד ה' מבאר [על פי דברי הפסא מלך והפן איש חי ועוד] את מעלת הלימוד בזה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנדאי בסיים כל חלק כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזהר חדש - עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלק מחלקי הזהר, ובנדאי על האדרא הקדושה, שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר במלך ויושב ומקשיב בקולו פשלומד האדרא.

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו ילמד זוהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א, בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום, אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" - בא רבי שמעון מעטר במלך בעטרותיו בראש, וישב בגנון, עכ"ל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, ובנדאי שפדאי וראוי לעשות סעודת מצוה. ובנדאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו. ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני", ראשי תבות ח' בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הם חמל"ה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל.

ובזהר שם בארו, שהשכינה הקדושה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת

א. ספר הזהר הוא מגן לישראל כתבת נח. דבגין האי חבורא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים, אליו אנו דאתמר בהון בנים אתם לה' אלהיכם. והאי חבורא הוא כגוןא דתבת נח דאתכנש בה כל מין ומין, הכי מתכנשין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות. דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו, ואתרנין דלא צדיקים, אתדחין מתמן. וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עמנו היום. ועלהו אתמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד, כאנון כוכביא דיהון קימין לעלם ולעלמי עלמא. ואתמר בהון והיה זרעה כוכבי השמים. (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד).

האי חבורא איהו כגוןא דתבת נח (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד), פרוש, כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבה היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותם המינים והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם להתבה, כן הוא ממש, כי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פגם לצדיקים כלם והחשכת מאורי המשר בעמוד ו

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

הרי שתכלית הידיעה בחכמה הוא לדעת מעשה מרובה ושאר הדברים הנזכרים במאמרו אם כן הרי יש ממנו תועלת למעשה כדפרשתי בפרשת יתרו שכל המצוות כלם תלויים למעלה זה לשונו דתנינן מתאחדן בגופא דמלפא. (דבר אחר במלכא קדישא עלאה) מנהון ברישא דמלפא, ומנהון בגופא, ומנהון בידי מלפא, ומנהון ברגלוי, ולית מאן דנפיק מן גופא דמלפא לבר עד כאן לשונו, הרי כפי ידיעתו בחכמה ידע לעשות המצוה ברמיזתה (כפי הסוד) העליון ולא ישג אלא על ידי העסק בתורה יומם ולילה וכולי האי ואולי.

[תרגום ללשון הקדש]: כל מצוות התורה נאחזים בגוף המלה, מהם בראש המלה, ומהם בגוף המלה, ומהם בידי המלה, ומהם ברגליו, ואין מהם מי שיוצא מגוף המלה לחוץ, ומשום כך מי שעובר על מצוה אחת הוא כמי שפושע בגוף המלה עצמו. (ראשית חכמה בהקדמה)

ועל הדבר אשר פתבת שם שטובים היו הדורות שלפני זמננו שלא ידעו מזה והיו עמלים כל ימיהם בתורת כו' עד כאן קורא אני על זה אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה וכבר הדברים נחקרים ועומדים בדרך השכל והמשכל בגדל ברור אחר ברור ומנפה בשלש עשרה נפה שהעקר בכל התורה והמצוות הם תכן ופנימיותן והרוחניות שבהם משמותיו של הקדוש ברוך הוא הנעלמים בהם וכל הספרים ספרי קדש מלאים מזה ובראשם הגאון המבוק בעל השל"ה הקדוש (במסכת שבועות ובש"ס) שהאריכו בראיות מבררות שחלוק ומרחק רב להגדיל למעלה עד אין שעור בין הלומד התורה ומקים מצוותיה בפשוטיהן לבד ובין המביט אל אור הרוחניות ושמו של הקדוש ברוך הוא הנעלם בהן וחוץ מפל השבחים הנה על ידי זה נתוסף באדם אהבה ויראה גדולה בקיומם וזאת היא העקר בכל קיום התורה והמצוות כמפרש בכל משנה תורה כנודע.

ואמנם כל דבריהם מיסדים על יסוד גדול שבראש כלם הוא התנא האלקי הרבי שמעון בן יוחאי זכורנו לברכה לחיי העולם הבא שלו נגלו כל תעלומות חכמה והוא מגנה מאד למי שאינו נותן לבו ללמד פנימיות התורה כאשר יוכל לשער בנפשו בדחילו ורחימו דמריה ושכל עקר גאלתנו ופדות נפשו תלוי בזה כאשר

זהר השבת

מבאר בדבריו הקדושים במקומות רבים אין מספר ועין מה שכתב בתקוני הזהר (תקון מג) וכמו כן מבאר בדברי קדשו בספר הזהר (בהעלותך קנב) עין שם וכדברים האלה מבאר בדבריו הקדושים לאלפים ורבבות אין מספר עין עליהם ומצאם ומרן קדש קדשים הרב האר"י זכרוננו לברכה (לקוטי תורה פרשת עקב) כתב וזה לשונו והנה התורה עצמה יש לה גוף ונפש הגוף בענין הלבוש הנזכר בדברי רבותינו זכרונם לברכה גופי תורה ויש לה פנימיות התורה שהוא הנשמה. (בתשובה מבצל סדורו של שבת הנדפס בסוף שער התפלה)

המשך זכותא דרשב"י מעמוד ד

השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה. ועל דרך דברי האר"י, כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות

אורם כמעט טועמת מר ממנות, ולזה לקיומם שלא ישלט הגלות בהם היה להם סוד החבור הזה בענין תבת נח ממש, לתקן מחץ מפת הגלות ומי מבול החיצונים המחשיכים וכו', אלא תהיה אור שכינה מאירה קצת ומלבשת הצדיקים, כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים. וכך סגלת החבור שמידי שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבה את הברזל, ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו. ואפלו אם יהיה רשע, אין חשש אם יכנס, מפני שאין כניסתו כניסה, אלא יהיה לו אחת מהשמים, או יחזירנו בתשובה ויהיה צדיק ויכנס בו, או ידחנו דחיה גמורה ויפרש עצמו, בענין תבת נח שהיה דוחה הרשעים ואותם שחטאו מן החיה והבהמה, (אור יקר, שער א' סימן ה').

הוא כמו תבת נח שאוסף ושואב אותו אליו בשער להשם. החבור הזה לא יעדר ולא יעלם אלא יתחבר ויכתב ויסדר, כי אין חשש בכתיבתו משום דלא ימנע הבא לעסק בו הוא צדיק או רשע, אם הוא צדיק, אדרבה, החבור הזה הוא כמו תבת נח שאוסף ושואב אותו אליו בשער להשם שאוסף הצדיקים אל תוף ההיכל פנימה. (רבינו הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביר, י"א).

ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים. יעין בסוף הקדמת בעל פסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמאצעייתא דביה אור יתיירא אור וכתב בבאור הגר"א שבימים הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' כידוע. (הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א). - כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזוהר כמו תיבת נח, ורק שילמדו זהר הקדוש יצילו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ויבזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש.

ובזהר - רעיא מהימנא (כרך ג') במדבר פרשת בהעלותך דף קנג עמוד ב: "והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע, אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא דאקרי ספר הזהר, דאיהו פתיבת נח דמתכנשין בה שנים בעיר ושב ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה, דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו".

הַסְפָּמוֹת וּמִקְטָבִים (הַמְּשֻׁד)

מרדכי מזרחי

יום שלישי כ"ד בתמוז תשמ"ג
לכבוד הרב הגאון כמוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א רב דקהל "מגן שאול" ור"מ
בישיבה וכולל "בית ישעי' ברוקלין ניו יורק
שלום רב,

אחדשה"ט, הנני מתכבד בזה לאשר את קבלת שני ספריו - חיבוריו היקרים א) ספר
אפיית המצות השלם ב) נפש ישעיה על מאכלות אסורות.
דפדפתי בהם אחת הנה ואחת הנה וקראתים בעיון רב באיזהו מקומן וראיתי שידי
רב לו בהלכה ובפוסקים אנא דאמרי לפעלא טבא איישר.
יה"ר שיפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה ולא ימוש מעשות פרי והקב"ה
יארץ ימיו ושנותיו בבריות גופא ונהורא מעליא יחד עם כל אשר באהלו אהל ישרים
יבורך.
בזמנו גם נשלח לי הספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" שגם הוא נמנה בשרשרת
הזהב של ספריו היקרים.
הננו בתודה ובכל הכבוד הראוי

הרב מרדכי מזרחי
רב אזור רמת ישראל - בצרון
וחבר הרבנות בתל אביב יפו, תל אביב

עזריה בסיס

כ"ו סיון תשמ"ג
לכבוד השה"ט רענן כגן רטוב... ה"ה צנצנת הזמן... ותפארת הזמן...
הרב הגאון רבי שלום יהודה גראס שליט"א גזע ישישים אראלים ותרשישים, רב
דק"ק מגן שאול ור"מ דכולל בית ישעיה, ברוקלין ניו יורק
ובכן שובע שמחות את פני הודו והדרו ויוסיפו ימיו כהנה וכהנה מציון מכלל יופי,
מראש העין יעבור רב שלו' טו"ב לרבי שלום שלם הוא ושלמה משנתו.
אחר עתירת החיים והשלום לכת"ר הרב ולכל הנלוים הנני מאשר בתודה וברכה
קבלת הספר הקדוש אפיית המצות השלם, וכן מקדם לפני כמה חדשים הספר שחיטת
ואכילת בשר כהלכתה.

וחמותי ראיתי אור הרואה אומר ברקאי ונהנתי מאוד מסידורי היפה ומהערוותיו

הנצרכות לעת כזאת שהפרוץ מרובה על העומד שצריך לעמוד על המשמר לשמור על הגחלת הנשארת בבחינת והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו ולכל חיבוריה דמר הם בעניני קדושת עם ישראל, ולפעלא טבא אמינא יישר בפרט שקירב את הרחוקים וקיבצם כעמיר גורנה וציין למקורות הדינים והמנהגים דבר בשם אומרו ומועיל הרבה למעיין, והכל בקצור ולשון צה, והנני מברך את מעכת"ר שיוסיף כהנה וכהנה אורך ימים ושנות חיים להיות ממזכי הרבים בחיבוריו היקרים והאהובים המעלים חן על לומדיהם כה יתן ה' וכה יוסיף.

מקצה בחוברת אתיא זכירה ראיתי בסוף הספ' הנ"ל רשימת חיבוריו היקרים ואשמח מאוד אם מעכת"ר ישלחם לי ואשלם בל"נ מחירם כאשר ישית כבו', ואסיים בשי"ש או"ב לכת"ר ולכל הנלוים.

ביקרא דאורייתא, הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה הצבלי עזריה בכמו"ר יחיא בסיס ס"ט רב שכונה ור"מ דכולל תפארת שלום, ראש העין

המשך זכותא דרשב"י מעמוד ו

בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון, כמו שאמרנו בזה"ק מ'ה ש'היה הוא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז, דהרשב"י נשמת משה ובכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, ע"כ דברי האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק] - עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה.

ב. הגאולה תלויה בלמוד הזהר. כתב הרב הגדול המקביל הַא־להי רבי חיים ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכרוננו יגן עלינו, (בהקדמת שער ההקדמות), וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים ויטאל, בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכת תשש פחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, פי עבר קציר, פלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למפתנו ולחרבן בית מקדשנו. אוי לנו פי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים, ועדן בן דוד לא בא. ואנתה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארה קצנו וגלותנו, ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי אנו לי ואנינה בקרבי ולבי דני ממצאמר אחד, הובא בספר התקונים תקון ל', וזה לשונו: תנינא, פתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' בהוא זמנא ויזכור פי בשך המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח. וי לון מאן דגרמין דניזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינו דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר למויד הזהר), דגרמין דאסתלק גביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה. וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). עד כאן.

שְׁלַחַן עֲרוֹן הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סֵדֵר הַלְמוּד לְשַׁבַּת פְּרֻשֵׁת נִשְׂא

המשך סימן שיא - דיני מת בשבת ושאר

טלטול מן הצד

ירוחם נתיב י"ב חלק י"ו) ויש אומרים דאפילו מכרמלית לרשות היחיד נמי שרי דהא נמי אינו רק איסור דרבנן ומשום כבוד הבריות התיירוהו (תוספות פרק לולב הגזול והגהות מרדכי פרק הזורק):

ב. אם ירדו גשמים על האבנים ונטבעו אם רישומן ניכר מותר ליטלן כדי לקנח ואין בזה משום סותר ולא משום טוחן:

ג. צרור שעלו בו עשבים מותר לקנח בו ולא חיישינן שמא יתלשו דאף אם יתלשו ליכא איסורא דדבר שאין מתכוין הוא:

ד. לא יטלטל רגב אדמה לקנח בו מפני שאינה ראויה לקינוח לפי שהיא נפרכת אסור לקנח בחרס אפילו בחול משום סכנה שלא ינתק שיני הכרכשתא (פירוש המעים התלויים בפי טבעת):

ה. היו לפניו בשבת צרור ואזני חרס חלקים דכיון דחלקים הם ליכא משום סכנה מקנח באוזן החרס שהוא ראוי לכסות בו פי הכלי צרור ועשבים יקנח בעשבים אם הם לחים אבל כיבשים אין מקנחין מפני שהם חדים ומחתכין את הבשר:

ו. מקנחין בשבת בעשבים לחים אפילו הם מחוכרים ובלבד שלא יזיזו ומשום משתמש במחוכר ליכא דלא אמרו אלא באילן אבל לא בירק:

ז. היה צריך לנקביו ואינו יכול לפנות שרפואתו למשמש בפי הטבעת שממשמש שם בצרור והנקב נפתח לא ימשמש בשבת כדרך שממשמש בחול דהיינו שאוחז הצרור בכל היד משום השרת נימין אלא ממשמש כלאחר יד דהיינו שיאחז הצרור בכ' אצבעותיו וממשמש:

ח. למשמש בכרזא בפי הטבעת דינה כצרור שלא יאחזנה אלא בכ' אצבעותיו ואסור לצאת בכרזא אפילו תחובה כולה בגוף:

ט. אסור לפנות בשדה ניר בשבת שמא יבוא לאשוויי גומות ואם היה שדה חכירו אפילו בחול אסור מפני שדש נירו ומקלקל:

ז. מותר לסוך המת (ולהדיחו) ולשמוט הכר מתחתיו כדי שלא יסריח ובלבד שלא יזיז בו שום אבר ואם היה פיו נפתח והולך קושר את הלחי בענין שלא יוסיף להפתח אבל לא כדי שיסגר מה שנפתח או קצתו שאם כן היה מזויז אבר ומטעם זה אין מעצימין עיניו של מת בשבת:

ח. טלטול מן הצד לצורך דבר המותר מותר הלכך צנן שטמן בארץ ומקצת עליו מגולים ולא השריש וגם לא נתכוין לזריעה נוטלו אף על פי שבנטילתו מזויז עפר ממקומו ואף על פי שהוסיף מחמת לחות הקרקע מותר. הגה: ואפילו הניחו שם מבעוד יום להיות שם כל השבת דאין באוכלין משום בסיס לדבר האסור (כל בו). וטלטול בגופו אפילו לצורך דבר האסור מותר הילכך קש שעל המטה דסתמו מוקצה להסקה מונענעו בגופו ואם הניח עליו מבעוד יום כר או כסת מונענעו אפילו בידו שהרי הכינו מבעוד יום לשכב עליו (וכן אם חשב לשכב עליו) (ר"ן סוף פרק במה טומנין):

ט. הפירות הטמונין בתבן או בקש המוקצים יכול לתחוב בהם מחט או כוש ונטלם והקש נבער מאליו. הגה: ואם טמונין בחול ובעפר עיין לעיל סימן ש"ח סעיף ל"ח:

סימן שיב - הנצרך לנקביו במה מקנח בשבת, ובו י' סעיפים

א. משום כבוד הבריות התיירו לטלטל אבנים לקנח ואפילו להעלותם לגג עמו דהוי טרחא יתירה מותר ומי שיש לו מקום מיוחד לבית הכסא יכול להכניס עמו אבנים לקנח מלא היד ואם אין לו מקום קבוע מכניס עמו כשיעור בוכנא קטנה ואם ניכר באבן שקנחו בו מותר להכניסו אפילו הוא גדול הרבה או אפילו הם הרבה ממלא היד מותר ליטול כולן דכיון שקנחו בהן הוכנו לכך. הגה: יש אומרים דוקא בחצר מותר לטלטל אבנים (רש"י סוף פרק המוציא יין ורבינו

י. אבנים גדולות שמצדדין אותן כמין מושב חלול ויושבים עליהם בשדות במקום המיוחד לבית הכסא מותר לצדדן ואף על גב דבנין עראי הוא לא גזרו ביה רבנן משום כבוד הבריות:

סימן שיג - טלטול דלת וחלון והמנעול בשבת, ובו י' סעיפים

א. פקק החלון כגון לוח או שאר כל דבר שסותמין בו החלון יכולים לסתמו אפילו אם אינו קשור ולא אמרינן דהוי כמוסיף על הבנין והוא שיחשוב עליו מערב שבת לסתמו בו וקנה שהתקינו להיות נועל בו אין צריך שיקשרנו בדלת ומכל מקום דמי לבנין יותר מפקק החלון ולא סגי במחשבה שיחשוב עליו מאתמול וצריך שיתקננו לכך לרש"י היינו שיתקננו לשם כלי שיהא ראוי לשום תשיש שיהא ראוי להפך בו זיתים או לפצוע בו אגוזים ולרכינו תם אין צריך שיהא ראוי לדבר אחר אלא כיון שתקנו ועשה בו מעשה והכינו לכך סגי. הגה: ומיקרי על ידי כך כלי שמלאכתו להתיר ומותר לטלטלו כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ח סעיף ב' (בית יוסף והרמב"ם). ונגר

שהוא יתד שנועלים בו ותוחבין אותו באסקופה למטה ודומה טפי לבנין לא סגי בהכי ואין נועלים בו אלא אם כן יהא קשור וכיצד יהא קשור אם יש בראשו גלוסטרא דהיינו שהוא עב כאחד מהראשים וראוי לכתוב בו שדומה לכלי סגי אפילו אם קשור בחבל דק שאינו ראוי להיות ניטל בו ואפילו אם אינו קשור בדלת עצמו אלא בכריח הדלת ואפילו אם החבל ארוך ואינו תלוי כלל באויר אלא כולו מונח בארץ ואם אין בראשו גלוסטרא אם הוא קשור בדלת עצמה סגי אפילו בחבל דק שאינו ראוי לינטל בו ואפילו כולו מונח בארץ ואם אינו קשור בדלת אלא בכריח צריך שיהא הקשר אמיץ שיהא ראוי לינטל בו ואפילו הכי אין צריך שיהא תלוי אלא אפילו כולו מונח בארץ מותר שאין אסור אלא כששומטו ומניחו בקרן זוית:

ב. כל נגר שאמרנו מיירי שהאסקופה גבוה וכשנועץ אותו במפתן אינו נוקב בארץ אבל אם נפחתה האסקופה בענין שכשמכניס הנגר בחור נוקב תחתיו בארץ הוי בנין ואסור לנעול בו:

ספר
כח הזהר

חלק א'

מפעל העולמי

בו נכרכו 12 עלוני "אור הזהר" 1-12 שיצאו לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי" מל"ג בעומר תשס"ט עד כסלו תש"ע

בו נכרכו 12 עלוני "אור הזהר" 1-12 שיצאו לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי" מל"ג בעומר תשס"ט עד כסלו תש"ע

שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה

לקוט מספר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קִבְּלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב

ואי ההוא^א בר נש לא זכי בדינא מה כתיב (שם, יג) ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו, משתדלין אינון דאורו זכותיה לאתבא ליה להאי עלמא ולא יכלו, מאי טעמא, כי הים הולך וסוער עליהם, גזרה אזיל וסעיר בחובוי דבר נש ואתגבר עלייהו.

כדין נחתינן עליה תלת שליחן ממנן, חד דכתיב כל זכוון וכל חובין דעבד בר נש בהאי עלמא, וחד דעבידד חושבן יומוי, וחד דהוה אזיל עמיה כד הוה במעי אמיה, והא אוקימנא דגזרת דינא לא שכיך עד ההוא זמנא דכתיב (שם, טו) וישאו את יונה, וישאו, כד נטלי ליה מביתיה לבי קברי.

כדין מכרזיין עלוי, אי איהו זכאה מכרזי עליה ואמרי הבו יקר לדיוקנא דמלכא (ישעי' נז, ב) יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו, מנ"ל, דכתיב (שם נח, ח) והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך, ואי חייבא איהי מכרזי עליה ואמרו ווי ליה לפלניא, טב ליה דלא יתברי, כדין מה כתיב (יונה שם) ויטלהו אל הים ויעמוד הים מזעפו, כד עאלין ליה לבי קברי דאיהו אתר דדינא, כדין גזרת דינא דהוה סעיר שכיך מזעפיה. ונונא דבלע ליה דא איהו קברא.

הערות

קה. ואם האדם לא זכה בדין, המלמדי זכות משתדלים להשיבו לעולם הזה: ואי ההוא ב"נ וכו'. ואם אדם ההוא לא זכה בדין, מה כתוב, ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו, אלו שלמדו עליו זכות משתדלים להשיבו לעולם הזה ואינם יכולים. מה הטעם, כי הים הולך וסוער עליהם, גזרת הדין הולך וסוער בעונותיו של האדם ומתגבר בשבילם.

קו. כדין נחתינן עליה וכו'. אז יורדים עליו ג' שליחים ממונים, אחד, הכותב כל הזכיות וכל החובות שעשה האדם בעולם הזה. שהוא כנגד ב' קוין ימין ושמאל. שהזכיות בקו ימין והחובות בקו שמאל. ואחד שעושה חשבון הימים, שהוא כנגד קו המכריע השוקל אותם. ואחד שהי' הולך עמו כשהי' במעי אמו. שה"ס המלכות, בסו"ה בהלו נרו עלי ראשי, שנאמר על ירחי העיבור. והרי העמדנו שגזרת הדין אינו שוכך, עד עת

מה כתיב (שם ב, א) ויהי יונה במעי הדג, מעוי דדג איהו בטן שאול, מנלך דכתיב (שם, ג) מבטן שאון שועתי, ואיהו במעי דנונא הוה וקארי ליה בטן שאול. שלושה ימים ושלושה לילות, אלין תלת יומין דבר נש בקברא ואתבקעו מעוי.

לבתר תלתאקט יומין ההוא טנופא אתהפך על אנפוי ואומר לו טול מה דיהבית בי (עיין מזה הענין לקמן סוף פרק ז), אכלת ושתיית כל יומא ולא יהבת למסכני, וכל יומך הוו כחגיגין וכמועדין, ומסכני הוו כפנין דלא אכלו בהדך, טול מה דיהבת בי, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב, ג) וזריתי פרש על פניכם וגו', והא אוקימנא.

לבתר דאקט, מתלתא יומין ולהלאה, כדין אתדן בר נש מעינוי מידוי ומרגלוי ואוקמוה עד תלתין יומין, כל אינון תלתין יומין אתדנו נפשא וגופא כחדא, ובגיני כך אשתכח נשמתא לתתא בארעא, דלא סלקת לאתרה, כאתתא דיתבת לבר כל יומי מסאבותא, לבתר נשמתא סלקא וגופא אתבלי בארעא, עד ההוא זמנא דיתער קודשא בריך הוא למיתייא.

הערות

ההוא שכתוב, **וישאו את יונה**, פירושו, כשנושאים אותו מביתו לבית הקברות. קז. **אם הוא צדיק, מכריזים ואומרים, תנו כבוד לצורת המלך: כדין מכריזי עליו וכו'.** אז מכריזים עליו. אם הוא צדיק, מכריזים עליו ואומרים, תנו כבוד לצורת המלך. יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו. מאין לנו. כי כתוב, והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך. ואם הוא רשע, מכריזים עליו ואומרים, אוי לו לפלוני, טוב לו שלא נברא. אז מה כתוב, **ויטלהו אל הים ויעמוד הים מזעפו**, היינו כשמכניסים אותו אל הקבר, שהוא מקום הדין, אז גזרת הדין שהי' סוער ומבקש עליו דין, שכך עתה מזעפו. כי נתקיים מה שחפץ, והדג שבלעו, זהו הקבר.

קח. מה כתיב, ויהי וכו'. מה כתוב, **ויהי יונה במעי הדג.** מעוי של הדג, הם בטן שאול. מאין לנו שכתוב, מבטן שאול שועתי. שהוא הי' במעי הדג, וקרא אותו, בטן שאול. **שלושה ימים ושלושה לילות**, אלו הם ג' ימים שהאדם בקבר ומתבקעים במעיו. **קפ.** לבתר תלתא יומין וכו'. אחר ג' ימים, טנוף ההוא שבמעיו, מתהפך על פניו, ואומר לו, קח מה שנתת בי, אכלת ושתיית כל היום ולא נתת לעני, וכל ימיך היו כחגים וכמועדים, והעניים היו רעבים, שלא אכלו עמך, קח מה שנתת בי. זה שאמר, וזריתי פרש על פניכם וגו'. וכבר העמדנו.

קי. **לאחר ג' ימים עד ל' ימים נידון האדם, מעינוי, על מה שהסתכל במה שאסור. מידיו, על מה שעשה דברים האסורים. ומרגליו, על שהלך לדברי עבירה: לבתר דא מתלתא וכו'.** לאח"ז מג' ימים ולהלאה, אז נידון האדם, מעינוי, על מה שהסתכל במה שאסור. מידיו, על מה שעשה דברים האסורים. ומרגליו, על שהלך לדברי עבירה. והעמדנו, שזה נמשך עד ל' יום. כל אלו ל' יום, נדונים הנפש

בזמנא דיתעבר מלאך המות מעלמא דכתיב (שם כה, ח) בלע המות לנצח וגו', עד כאן לשונו.

כגמול ידיו יעשה לו בעונשים רעים ומרים

בספר אור ישראל (מכתב ט) וז"ל: אמרו רבותינו זכרונם לברכה הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שהיא תלוי' בדעת ורשות האדם לקנותה, כמאמר הכתוב ועתה ישראל כו' כי אם ליראה, היראה עז לה בכחה לאסר עבותות התאוה בל יפרצו פרץ לחטוא ואשם, מה נורא חיובה על בן תמותה כי ה' יביא במשפט את כל המפעל, וסוף דבר הכל נשמע, את כל מעשה האדם אין דבר נפקד לתת דין וחשבון, וכגמול ידיו יעשה לו בעונשים רעים ומרים, מה טוב כי יתחמם לב האדם בעודו באבו בחיים חיותו לזכר אחריתו.

כשהקדוש ברוך הוא רוצה להודיע לאדם שאין לו עדיין יראה מפניו, מגרה בו שר או מושל להפחידו בסכנת נפשות או להזיק ממונו

במשנה למלך (פרשת בשלח) וזה לשונו: איתא בספר דברי שמואל כאשר ה' יתברך רוצה להודיע לאדם שאין לו עדיין יראה מפניו כראוי, מגרה בו איזה שר או מושל ואיזה סיבה להפחידו באיזה סכנת נפשות או להזיק ממונו וכדומה, וימלא האיש אימה ופחד ואז הוא מזכיר את עצמו שלא הי' לו מעולם בעת התפלה אימה כזו שיש לו עתה ובושה מכסה פניו מאד, ומקבל עליו שיהי' לו על כל פנים אימה כזו מפניו יתברך שמו, והוא שבקש דוד המלך עליו השלום בתפלתו: שרים רדפוני חנם, כי מדברך, בלא זה פחד לבי, ודברי פי חכם חן, זכותו יגן עלינו, אמן.

הערות

והגוף יחד. ומשום זה, נמצאת הנשמה למטה בארץ, שאינה עולית למקומה, כמו אשה שיושבת לחוץ כל ימי טומאתה. ואח"כ הנשמה עולה, והגוף נרקב בעפר. עד זמן ההוא, שיתעורר הקדוש ברוך הוא להחיות המתים.
ק"א. זמניא קלא חדא וכו'. ועתיד קול אחד, להתעורר בבית הקברות, ויאמר, הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל. מתי יהי' זה. הוא בזמן שיהי' נעבר מלאך המות מן העולם, שכתוב, בלע המות לנצח וגו'.

"הרצים יצאו הדופים"
 כל המעלים ומפעילים למען קירוב הנאולה יזכו שמישה יראה באצבעו לכיוונם
 ויאמר:
 "בוכותכם היגעתו!"

שלוהו מצוה הרוצים לקנות את הסט ולדאוג לחלקו באופן מסודר ב- 32 כרכים
 לבתי כנסת/ מדרש בערים, בשכונות, במושבונים, ביישובים, בבסיסי צה"ל
 ובקרולות יהודיות בחו"ל. מוזמנים להתקשר: 0548-436784

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ

**סַט
הַזוֹהַר הַמְּחֻלָּק**

באו ושלו חלק בכות המיוחדת של
"סיום הזוהר"
 ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!
 תוך מספר דקות (כ-7 דקות) והן נסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?
 התכנית עריכה באופן של חלוקת הזוהר השלם.
 הכולל 5760 עמודים ל- 960 חוברות ("תתקסי")
 דהיינו 32 אצוות משככל אחיה יש 30 חוברות
 ובכל חוברת 6 עמודים של דפים וזר הקודש (עם לשון הקודש).

וכך אחד שלומוד מצטרף עם הכלל ומסיים יהדיו.
 ותנשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

**כספיה משמחת ביהוה
 לעם ישראל**

**פרוץ
 הזוהר
 העולמי**

**לראשונה בהסטוריה היהודית!
 יאכטה בלב ים
 המסדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י" - קול החז"ר
 24 שעות ביממה לכל העולם כולו!
 עם ישראל מזהר מזהר לומר לומר
 וזכר ישראל מזהר מזהר לומר לומר**

את שול הזוהר העולמי, ואת שמונה של שעות משמעות

למנוחה הנעימה דרשה לנו מסודר זר עוממת
שעולתו כ-150,000\$!
 פרס ענקית נחמה לכולם כבוד המנוחה
 0548-436784 - 0722-990044
 קול הרשב"י - קול החז"ר
 קול הרשב"י - קול החז"ר
 קול הרשב"י - קול החז"ר

**המחלק
 ל-960 קונצרטרים
 (כ-32 קרשים)**

**כרך א'
 חוברות
 1-30**

מון: הקדמת הזוהר (ח"א דף א').
 ער: פירשת בראשית (ח"א דף ח"א);

למשל לשנה אחת.
 א' תשרי - י"ג תשרי
 לשנה של שנים:
 שנה א' - א' תשרי - י' חשוון

1

**מפעל הזוהר העולמי
 שעי"ע עמותת "עון דוד החתונ"**
 רחוב נחל רביש 24/8 רמת בית שמש
 טלפון 054-8436784
 פקס: 022-9951300

**קול
 הרשב"י**

**קול
 הזוהר**
 0722-990044

**קול
 הרשב"י**
 0722-990044

סט הזוהר הקדוש- המחולק - לכל ימי השנה
 סיום הזוהר בכמה דקות בבית ובמסגרת/ המדרש - בשבת, ובכל זמן.
 כל כרך מתחלק ל- 30 א"ש, וכך יוכלו לסיים כל הזוהר יהדיו כאיש אחד.

"מארו זה הוא מארו אחד מתוך 32 מאורים המוללים את כל הזוהר הקדוש!"

**ספר
 הזוהר**

**החדש
 השלם
 והמונקד**

בו יבאמר מזהר הדיווב
 הקודש וללמד הזוהר
 והמקום האמתי שחבר
 והתנא האלקי רבי
 משמחן כי יודאי יודיא

הרב הקדוש רבי חיים בן עמר הארז החיים, ירושלים
 היה פסג אחד בחוללה פה עירוק שפת תורה
 ומשפלה למונח והגיע למלכות היה ששילוב
 לבין רחובי, וכל הדרך היה עשה כבודו וישע
 היום אני הישפל נכבד, ליקום את שילובת קמ"ה
 וכל שמילא של כמלה אחת, וכל משמעת התנאים
 עשה, ובנת ההחללה היה ששנת שנתה, שנתה,
 ע"י, ובי ששאל מזהר מאד שנת שנת פנה מזהר
 ובי ששם סמיו י"ל, וכן ששאלה ליום חזקו ער
 טלה את כוה נשבת שלא נשבעת היה בשלה, כי חזקו
 והיה פה דואלפגים בית ירושלים יחיה חזקו את
 כבודו, ונשם ירושלים, ג. ב. ש. י.

זהר על מעלת ושמירת השבת

ימים טובים

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

(ח"א ל"ב, א)

בא ראה, כל אותם עמקים נסתרים שיוצאים מתוך מחשבה וקול לוקח אותם, לא מתגלים עד שדבור מגלה אותם. מה הדבר? הינו דבור.

תא חוי, כל אנון עמיקון סתימון הנפקי מנו מחשבה וקלא נטיל לון לא אתגליון עד דמלה מגלה לון. מאן מלה הינו דבור.

אסור דברי חול בשבת

וה הדבור נקרא שבת, ובגלל ששבת נקרא דבור, דבור של חל אסור בשבת. [וכך היה עושה רבי שמעון, כשהיה רואה את אמו שהיתה מדברת, היה אומר לה: אמא, שתקי. שבת היום ואסור]. בגלל שדבור זה צריך לשלט ולא אחר. ודבור זה שהוא בא מצד החשך, מגלה עמקות מתוכו. ומשמע מני חשך, אותו שבא מצד החשך, שכתוב מני דוקא.

אסור דברי חול בשבת

והאי דבור אקרי שבת. ובגין דשבת אקרי דבור, דבור דחול אסור בשבת. (גליון מהרש"ב וכן הנה עביד רבי שמעון כד חמי לאמיה דהות משתעיא הוה אמר לה, אמא, שתוקי, שבת הוא ואסיר). בגין דדבור דא בעיא לשלטה ולא אחרא. והאי דבור דאיהו אתי מסטרא דחשך מגלה עמוקות מנויה. ומשמע מני חשך. תהוא דאתי מסטרא דחשך דכתיב מני דיקא.

כחו של דבור

ממצוא חפצך ודבר דבר, והרי נתבאר, משום שאותו דבר עולה ומעורר דבור של חל למעלה. מי שמזמין אורח, צריך להשתדל בו ולא באחר.

כחו של דבור

(ח"ב מ"ז, ב)

חפצך ודבר דבר, והיא אתמר, בגין דתהיא מלה סלקא, ואתער מלה דחול לעילא. מאן דמזמין אושפיזא, ביה בעי לאשתדלא, ולא באחרא.

תָּא חָזוּ תְּהוּא מְלָה דְנַפִּיק מִפּוּמִיָּה
 דְּבַר נֶשׁ, סְלֵקָא וְאִתְעַר
 אֲתַעְרוּתָא לְעִילָא, אִי לְטַב, אִי לְבִישׁ.
 וּמֵאֵן דִּיתִיב בְּעֵנּוּגָא דְשַׁבְּתָא, אָסִיר
 לִיָּה לְאִתְעַרָא מְלָה דְחוּל, דְּהָא פְּגִימ
 פְּגִימוּ בְיוֹמָא קְדִישָׁא. מֵאֵן דִּיתִיב
 בְּהִלּוּלָא דְמִלְכָא, לֹא יִתְחַזִּי לְמִשְׁבַּק
 לְמִלְכָא, וְיִתְעַסַּק בְּאַחְרָא.

בֹּא רְאֵה, אוֹתוֹ הַדְּבוּר שִׁיּוּצָא מִפִּי
 הָאָדָם, עוֹלָה וּמְעוֹרֵר הַתְּעוֹרְרוֹת
 עֲלִיוֹנָה, אִם לְטוֹב אִם לְרַע. וּמִי
 שִׁיּוּשֵׁב בְּעֵנּוּג שַׁבַּת, אָסוּר לוֹ לְעוֹרֵר
 בּוֹר שֶׁל חֵל, שֶׁהָרִי הוּא פּוֹגֵם פְּגָם
 בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ. מִי שִׁיּוּשֵׁב בְּהִלּוּלַת
 הַמֶּלֶךְ, לֹא רְאוּי שִׁיעֻזֵּב אֶת הַמֶּלֶךְ
 וְיִתְעַסֵּק בְּאַחֵר.

**יֵשׁ לְהַתְּעוֹרֵר רַק בְּדַבְּרֵי שָׁמַיִם
 בְּשַׁבַּת**

וּבְכָל יוֹמָא בְּעִי לְאַחְזוּאָה עוֹבְדָא,
 וְלֹאֲתַעְרָא אֲתַעְרוּתָא מִמָּה
 דְּאַצְטְרִיד. וּבְשַׁבַּת, בְּמִלֵּי דְשָׁמַיָא,
 וּבְקִדּוּשָׁה דְיוֹמָא בְּעִי לְאִתְעַרָא, וְלֹא
 בְּמִלָּה אַחְרָא.

**יֵשׁ לְהַתְּעוֹרֵר רַק בְּדַבְּרֵי שָׁמַיִם
 בְּשַׁבַּת**

וּבְכָל יוֹם צְרִיד לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה
 וְלְעוֹרֵר הַתְּעוֹרְרוֹת מִמָּה שֶׁצְּרִיד,
 וּבְשַׁבַּת בְּדַבְּרֵי שָׁמַיִם וּבְקִדּוּשַׁת הַיּוֹם
 צְרִי לְהַתְּעוֹרֵר, וְלֹא בְּדַבֵּר אַחֵר.

**הַמוּצִיא דְבוּר שֶׁל חוּל בְּשַׁבַּת
 מַחֲלָלוּ**

(ח"ב ס"ג, ב)

וּבְגִין כֵּן, אֲזַהְרוּתָא לְבַר נֶשׁ, דְּקָא
 מִתְעַטְרָא בְּעַטְרוּרָא קְדִישָׁא
 דְּלְעִילָא, דְּלֹא יַפּוּק מִנִּיָּה בְּפּוּמִיָּה
 מְלוּלָא דְחוּל, בְּגִין דְּאִי יַפּוּק מִנִּיָּה,
 קָא מַחֲלֵל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בִּידּוּי
 בְּעוֹבְדָתָא. בְּרַגְלוּי, לְמַתְּד לְבַר מִתְרִין
 אֶלְפִין אַמּוּן. כָּל אֶלִּין חִלּוּלָא דְשַׁבְּתָא
 אִינוּן.

**הַמוּצִיא דְבוּר שֶׁל חוּל בְּשַׁבַּת
 מַחֲלָלוּ**

וְלִכְּנֹ אֲזַהְרָה לְאָדָם שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹר
 קְדוֹשׁ שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּיּוֹ
 דְבוּר שֶׁל חֵל, מִשּׁוּם שֶׁאִם יֵצֵא מִמֶּנּוּ,
 הוּא מַחֲלֵל אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, בְּיָדּוּ -
 בְּמַעֲשֵׂה, וּבְרַגְלָיו - לְלַכֵּת מִחוּץ
 לְאֶלְפִים אִמָּה. כָּל אֵלּוּ הֵם חִלּוּל
 שַׁבַּת.

מְדוּעַ מְשִׁיחַ לֹא בָּא?

בתחלה נדָּהָם מִשֶּׁה נַח מְדַרְךָ חַיִּים זֶה, רֹאשׁוֹ הָיָה עָלָיו סְחָרְחָר מִפְּרֹאָה עֵינָיו, בְּטוֹחַ הָיָה בְּעַצְמוֹ כִּי יִתְמוּטֵט וַיִּכְרַח לְחֹזֵר לְבֵית אָבִיו, אֶךְ עַד מְהֵרָה נֹכַח כִּי יִלְדֵי הַבַּיִת בְּרִיאִים וְשְׁלֵמִים בְּגוּפָם, עוֹד יוֹתֵר מִמָּנֹה וּמֵאֲחִיו שְׁלֵא עֶבֶר עֲלֵיהֶם יוֹם לֹלֵא מִנֵּת בְּשׂוֹר וְתַבְשִׁיל, הַנֶּעַר הַשְּׁפִיל לְדַעַת שֶׁגַם הַחַיִּים הַרוּחָנִיִּים, מְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ וְהַרְצוֹן, קוֹבְעִים לְבְרִיאוֹת הַגּוּף. "הֲלֹא פְּנִיָּהֶם שֶׁל יִלְדֵי הַבַּיִת מְאִירִים בְּכַמָּה וְכַמָּה יוֹתֵר מִיִּלְדֵי לְאֻמָּעַת הַשְּׁבָעִים" - הָיָה מִשֶּׁה נַח סָח לְעַצְמוֹ, מֵהֵיכָן עֵינֵיהֶם שֶׁל יְהוּדֵי יְרוּשָׁלַיִם כֹּה קוֹרְנוֹת, מֵהֵיכָן לֹקָחִים יִלְדֵיהֶם אֶת הַכַּחוֹת לְהַתְמַדֵּת הַתּוֹרָה כָּל הַיּוֹם וּבְחֶלֶק מִן הַלַּיְלָה" - הֵיטָה הַמַּחְשָׁבָה מְנַקֶּרֶת בְּמוֹחוֹ שֶׁל הַנֶּעַר, הָאֵם מֵתוֹךְ הַסְּעוּדוֹת הַמְצַמְצָמוֹת שֶׁל פְּרוּסוֹת לֶחֶם קָבֵר טְבוּלוֹת בְּשֶׁמֶן וּמְרוּחוֹת בְּמִיץ שׁוֹם אוֹ שָׂאֵר יִרְקוֹת, מֵהֵיכָן פְּנִיָּהֶם הָאֲצִילִים וְהַרְגוּעִים בְּשִׁבְתָּ וְיוֹם טוֹב הָאֵם מֵתוֹךְ מַלְבוּשֵׁיהֶם הַמְטֹלְאִים, וּמֵאֵין בְּכֻלָּל וּמֵתוֹךְ מַה נֹּבֵעַ חֵיוֹכָם הַמְאֹשֵׁר שֶׁל יִלְדֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁעַת שְׁחוּזָרִים לְפָנָי אָבִיהֶם בְּגוֹן הַחֹדֵר עַל קִשְׁיוֹתָיו שֶׁל הַמְהַרְשֵׁ"א אוֹ פְּרוּשֵׁי שֶׁל הַפְּנִי יוֹשֵׁעַ שֶׁשָּׁמְעוּ מֵרַבָּם.

קִמְעָא קִמְעָא נִדְלָקָה גַם נִשְׁמָתוֹ שֶׁל מִשֶּׁה נַח בְּשִׁלְהֶבֶת הַקִּדְשׁ הַיְרוּשְׁלָמִי, וְכָל פְּלִיאוֹתָיו וְתַמִּיהוֹתָיו נִעְלְמוּ מֵעַצְמוֹ.

יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַנְּבִיאִים, מוֹשֵׁב הַמַּלְכִּים, מְדוֹר הַתְּנַאֲאִים, אוֹתָן הַכִּיר מִן הַתַּנְ"ךְ וּמִן הַגְּמָרָא, אֲשֶׁר אֹרֶרָה נְשָׁמָה, וּמֵהוֹתָה קְדוּשָׁה, כְּבִשָּׂה אֶת לְבוֹ בַּסְּעָרָה.

בְּרַבִּי יַעֲקֹב קַאפִּיל, אוֹתוֹ הוֹעִיד לוֹ אָבִיו לְרַב וּמְחַנֵּן, הוּא רֹאֵה אֶת מִצִּילוֹ, חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת בְּיוֹם הוּא שׁוֹקֵד בְּעַמְלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְהוּא מְרַגֵּשׁ בְּעַצְמוֹ שֶׁגַם לוֹ מְסַפְקוֹת אוֹתָן פְּרוּסוֹת טְבוּלוֹת בְּשֶׁמֶן, כָּח וְעֶצְמָה רַבָּה, גּוֹכּוֹ וְנִפְשׁוֹ בְּרִיאִים כְּאוֹלָם, וְכָל כָּל מְאֹשֵׁר, וְהִנֵּה גַם הוּא מוֹצֵא אֶת עַצְמוֹ עוֹלָה בְּהַר הַתּוֹרָה קוֹלֵט וּמִבֵּין כָּל דְּבַר חֲדוּשׁ, זְכוּרָנוּ אֵינֹנוּ מְאָבֵד טָפָה, תְּפִיסָתוֹ חֲדָה, וְעוֹלָה עַל כָּל בְּנֵי גֵילוֹ.

שְׁלֹשׁ שָׁנִים הוּא כָּבֵר לוֹמֵד שְׁעוֹר עֵינָן עִם רַבּוֹ וּמְטִיבוֹ רַבִּי יַעֲקֹב קַאפִּיל, שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת וּמְחַצָּה בְּכָל יוֹם הוּא יוֹשֵׁב סְמוּךְ לוֹ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ "מְנַחֵם צִיּוֹן" וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה עַד שֶׁהַבְּדֵל הַגִּיל בֵּינוֹ לְבֵין רַבִּי יַעֲקֹב קַאפִּיל כְּמַעַט וּפּוֹרַח מֵתוֹךְ פְּלִפּוּלִים סְבָרוֹת וְחֲדוּשִׁים. מִשֶּׁה נַח נִעְשָׂה לְבְרִיָּה חֲדָשָׁה, כָּל מֵאֲנִיו הוּא לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְךָ זֶה, אֶךְ בְּאֶחָד הַיָּמִים מְרַמֵּז לוֹ רַבִּי יַעֲקֹב קַאפִּיל שֶׁהִגִּיעַ פְּרָקוֹ, חַז"ל קָבְעוּ "בֵּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֲפָה", וּבִירוּשָׁלַיִם שֶׁל הַיָּמִים הֵהֵם לֹא הָיוּ זְזִים מִקְבִּיעָה זֶה.

אַבּוֹ יִקְרָה בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ

מִשָּׁה נָח מִבֵּין אֶת הַרְמֹז, אֶךְ הָאֵם מוּטֵל עָלָיו דָּבָר מֵהַ בְּנוּגַע לְכֹהֵן, הָאֵם הוּא מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹתוֹ בְּעַצְמוֹ, רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפִיל קוֹרֵא אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו שֶׁל הַבַּחּוּר, וְהוּא מֵיַעֲצוֹ לִילֵךְ וּלְהַבְחִין אֶצֶל רַב הָעִיר הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל סֵאלֵאנֵט.

שְׁבוּעַת הָאֶחָד מִכֵּן מִשְׁעָמֵד נָח לְבַחֲנֵיהָ, כִּבְר יִרְדָּה מִן הַפֶּרֶק הַדְּאָגָה לְשִׁדּוּךְ הַגּוֹן. רַבָּה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם רַבִּי שְׁמוּאֵל סֵאלֵאנֵט שֶׁנִּדְּהָם לְנוֹכַח בְּקִיאוֹתוֹ וְחִרְיָפוֹתוֹ שֶׁל הַבַּחּוּר מְלֵאמְזַע, הִיָּה שְׁדָּכָן עֲבוּרוֹ, וְיָמִים אֶחָדִים בְּלִבָּד לְאַחַר בַּחֲנֵיהָ זֶה נַעֲשֶׂה מִשָּׁה נָח חֲתָן עִם בֵּתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק מְזִיקֵי הַדַּעַת שְׁבָעִיר, רַבִּי יוֹסֵף קֵאוֹוֹנֵער.

בְּאַגְרָת וּבִרְכַת מִזֶּל-טוֹב שֶׁהִרִיץ הַחֲתָן לְאָבִיו וְאָמוֹ בְּלֵאמְזַע, כָּתַב בֵּין הַשָּׂרָר:
אָבִי מוֹרֵי וְאָמִי מוֹרְתֵי הִיקָרִים יְחִיו.

רַק עֵתָה הִנְנִי מְשִׁיג מַה שֶׁעֲשִׂיתֶם לְמַעֲנֵי אִז כִּאֲשֶׁר גִּזְרְתֶם עָלַי לְהַפְרִד מִכֶּם מֵאֲחִי וּמֵאֲחִיוֹתַי, כִּי הָרִי רַק תוֹרָה זֶה שֶׁלְמַדְתִּי בְּדַחְקוֹת הַיָּא שְׁעַמְדָּה לִי, וְהִיא שְׁתַּעֲמֵד לִי כֹל יָמֵי חַיֵּי בִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר אִיוּתִיהָ לְמוֹשֵׁב לִי וְזוֹגְתִי תַחֲיִי בְּעַזְהָ, הִיוּ דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים כֹּל הַיָּמִים, וּמֵלֵא חֲפָנִים נַחַת מִמֶּנִּי וּמְכַל צֶאֱצָאִיכֶם בְּכָל עֵתִים וְזָמַנִּים.

מִכְּתוּב מֵאֲבוֹתֵינוּ: יְקָרָה וְאַמְבֵּה נִשְׁהָ נָח

וְכֵאֲשֶׁר בְּאוֹתָהּ שָׁנָה יֵצֵא רַבִּי שְׁמוּאֵל סֵאלֵאנֵט לְגוֹלָה לְטוֹבַת מוֹסְדוֹת הַתוֹרָה בִירוּשָׁלַיִם, וּבִיקָר בְּלֵאמְזַע, נִכְנָס גַּם לְבִקּוּר מִיְחָד לְבֵית הוֹרְיוֹ שֶׁל מִשָּׁה נָח הֵלֵא הֵם רַבִּי הִירֵשׁ לִיב וְזוֹגְתוֹ עָטֵל, וּבְשָׂרָם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה:

”אַבּוֹ יִקְרָה, רְכוּשׁ עֲצוּמִים, יֵשׁ לָכֶם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ”.

עַד כָּאן הַמַּעֲשֶׂה.

"לוקסוס - עד מתי אתה מכלה ממונם של ישראל"

אחים יקרים, לא עת לחשות!

האם הנכם מודעים לכן שהלוקסוס מכלה אתכם ברוחניות ובגשמיית? לדאבונו, רב הפחלוקות המערערות את השלום-בית וגורמות לגטין, ל"ע, קורות בשל אותו לוקסוס - השונא מס' 1 של כלל ישראל!!!

רשימה חלקית של מחירים שאתם משלמים עבור המותרות:

אנו מוצאים לנכון להציג בפניכם רשימה חלקית, מתוכה תנכחו המחירים האסטרונומיים אותם אתם משלמים בשביל המותרות. (המחירים הנקובים להלן נרשמו לפני שנים רבות, וכמוכן שהמחירים של היום הרבה יותר גבוהים)!

חַתְנָה נִרְמָלִית

<p>2000\$</p> <p>800\$ מלבושים בשביל החתן</p> <p>1500\$ שטרִימל חדש</p> <p>1500\$ בגוד לילדים</p> <p style="text-align: center; background-color: #cccccc; padding: 5px;">ס"ה 22.3002\$</p> <p style="text-align: center; background-color: #cccccc; padding: 5px;">צד החתן</p> <p style="text-align: center;">מתנות פאר די כלה:</p> <p>3000\$ שעון</p> <p>3000\$ יהלום</p> <p>1000\$ שרשרת</p> <p>3000\$ אָזְנִיּוֹת</p> <p>1000\$ שרשרת-יד</p> <p>100\$ מחזורים</p> <p>12.006\$ שמחת חתן (לקראת החתנה)</p> <p>1200\$ פאות</p> <p>1000\$ פרחים</p> <p>1000\$ כלי כסף</p> <p>500\$ מתנות למשפחה</p> <p>3000\$ לשפץ את הדיירה לכבוד השמחה</p>	<p style="text-align: right; background-color: #cccccc; padding: 5px;">צד הכלה</p> <p style="text-align: right;">מתנות בשביל החתן:</p> <p>600\$ שעון</p> <p>400\$ קפסת אָתְרוֹג</p> <p>500\$ ש"ס</p> <p>200\$ טורים</p> <p>300\$ שו"ע</p> <p>100\$ רמב"ם</p> <p>800\$ חֲנֻכִּיָּה</p> <p>1500-2000\$ שטרִימל</p> <p style="text-align: right;">הוצאות אחרות:</p> <p>1500\$ סעדת ארוסין</p> <p>200\$ חפה: מסדר קדושין</p> <p>3000\$ שבע ברכות</p> <p>500\$ מתנות למשפחה</p> <p>3000\$ שפוץ הדיירה לכבוד הארוע החגיגי</p> <p>1000\$ שמלת חפה לכבוד הכלה</p> <p>2000\$ בגוד לכלה</p> <p>בגוד לכלה לימי השבע-ברכות (כל יום בגד אחר)</p> <p>1000\$ בגדים לחותנת (לחתנה ובשבע ברכות).....</p>
--	---

3.400\$.....	הוצאות אחרות:	2200\$.....	בגוד
2200\$.....	הוצאות אחרות:	500\$.....	תנאים - כתבה
500\$.....	בגוד	תנאים כתיבה
500\$.....	תנאים כתיבה	עליה לתורה ופארשפיל לכבוד השמחה

חיה מורפת ושמה לוקסוס

מאת כ"ק הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א מהאלמין יע"א
לוקסוס לוקסוס!

אחים יקרים לא עת לחשות

האם יש לכם מושג שהלוקסוס מכלה אתכם ברוחניות ובגשמיות? לדאבוננו, רב המחלוקות המערערות את השלד/ בית וגורמים לגמיון ל"ע וכו', קורה בשל אותו לוקסוס שהוא השונא מס' 1 של כלל ישראל!!!

אנו מציגים בפניכם פאן רשימה חלקית שבה תוכלו להוכיח איזה מחיר אתם משלמים בשביל מותרות.

תוספת והבהרה לבני ארץ ישראל:

בנוסף לעלות הרגילה, יש להוסיף את מחיר הדירה, כשהעלות המינימלית היא \$70,000 לדירה, ואם מחלקים זאת לחצי לכל צד, הרי שכל צד צריך להוסיף עוד \$53,000. פמוכן שלבני א"י החשוב שונה, בשל המחירים השונים והגבוהים יותר בין המדינות.

זכרו! החשבונות הללו מחשבים על פי אמות-מדה זולות של דירה, וחתנה נורמלית. ואם מדבר בחתנה יקרה, הרי שישנן הוצאות נוספות בסך \$5000 לכל צד, וזה לכל ילד וילד שבמשפחה שיהיו!

זכרו! כל ההוצאות הללו הן חוץ מהוצאות של פר מצווה, ברית, מפני נדונייה, או הוצאות לזוג החדש כדי שתחתן יוכל לשבת וללמוד בשקט לאחר החתנה.

זכרו! זו ועקת שמים!!! אבא שצריך לחתן 7 או 8 ילדים ויותר, צריך להכין \$300,000 בכדי שיוכל לארגנם כראוי. האם מתר להרשות מצב כזה? מהיכן יקחו זאת?!

ג.ב. הלב פואב מהעבדה, שבבתי הרבנים מחתנים ומסדרים את ילדיהם בהוצאות ענק של מאות אלפי דולרים, כשהמותרות משועות שם, כשקונים מסוג רהוט והתוצרת הקרה ביותר, העולות 10,000 דולר לחדר ויותר, ובחדר עם חדר-האכל מדבר בהוצאה של למעלה מ-20,000 דולר!

שומו שמים!!!

עד לחיבן נתן להדרדר ולרדף אחרי הבלי העולם הזה, וכל זה עוד על חשבון כלל ישראל!

וע"ז באעה"ח, יום ג' פ' וירא, י"א לחדש חשון, שנת תשמ"ח לפ"ק
הק' שלום יהודה גראס
אבד"ק האלמין יצ"ו
פה ברוקלין יצ"ו

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

קמה. קטן שעבר עברות בקטנותו (כמו חלול שבת וכיוצא) אף על פי שאינו צריך תשובה כשיגדל מכל מקום טוב לו לקבל על עצמו איזה דבר לתשובה ולכפרה אף על פי שעבר קדם שנעשה בר ענשין (רמ"א סוף סימן שמ"ג).

קמו. ברזל או שאר כלי שמיוחד להשמיע קול, אף על פי שאינו קול שיר אסור להכות בו כגון טבעת הקבוע בדלת להכות, שיפתחו (רמ"א של"ח סעיף א). קמו. חביות של יין שהובאו על עגלה אסור להורידן בשבת אם לא לכבוד אורחים או לצרף מצוה (של"ג סעיף ג) ואפלו הובאו ערב שבת והיה בדעתו אז לשנות ממנו בשבת אפלו הכי אסור להורידן משום עובדא דחל או טירחא יתירא, אלא ימשך ממנו כשעומד על העגלה (משנה ברורה י בשם האחרונים).

קמה. פּרעוּשׁ, הינו כינה שחורה הקופצת אסור לצודו, אלא אם כן הוא על בשרו ועוקצו (ש"ט סעיף ט) והינו משום צערא דעקיצה לא גזרו רבנן ומתר לצודו ולהשליכו (מגן אברהם, גר"א, ועוד), ויש מקלין עוד כשהוא על חלוקו בפנים לטלו בידו ולהשליכו פן יבוא לידי עקיצה ואם אפשר להפילו לארץ בלי נטילה ביד ודאי נכון להחמיר בזה (הגר"ז סעיף ח"י, ומשנה ברורה סעיף קטן ל"ז, עיין שם). קמט. חצר שנתקלקלה במימי גשמים יכול לזרות בה תבן ולא חשיב כמוסיף על הבנין ובלבד שישנה שלא יזרה לא בסל ולא בקפה אלא בשולי הקפה שיהפכנה ויביא תבן על שולי דהינו על ידי שנוי אבל ביד אסור (שי"ג סעיף י) דלא מבטל לי התם דחזי למאכל בהמה או לטיט, אבל דבר דמבטל לי התם כמו טיט, חול וצורות אסור משום אשווי גומות (משנה ברורה סעיף קטן נ"ה).

קנ. ספסל ארץ שנשמט אחד מרגליו וכל שפן שתים אסור לטלטלה ולהניחה על ספסל אחרת ולישב עליה אפלו נשברה מבעוד יום אלא אם כן ישב עליה כד פּעם אחת קדם שבת (ש"ח סעיף ט"ו), ודוקא בנשמט דאפשר להחזיר הרגל במקומו אבל בנשבר דאי אפשר להחזיר שרי (משנה ברורה סעיף קטן סט), ואם נעלם אותו הרגל גם כן אין חשש (שם), וכל האסור מיירי בטלטול אבל ישיבה בלי טלטול. פשיטא דשרי (משנה ברורה סעיף קטן ע').

קנא. גם אסור להחזיר הרגל למקום שנשמט משם משום בנזין (רמ"א שם) רק אם דרך הרגל לעולם להיות רפוי ומכניסו ברפיון אבל בדרכו להיות רפוי ולא רפוי אפלו מכניסו רפוי אסור, (בית יוסף שי"ג, משנה ברורה ש"ח סעיף קטן ע"ב).

קנב. קוץ המנח ברשות הרבים מתר לטלטלו פחות פחות מד' אמות, ובכרמלית מתר לטלטלו להדיא מטעם דחוששין שמא יזקו בו רבים, ובמקום הזיקא דרבנן לא גזרו רבנן שבות (ש"ח סעיף י"ח) עד שיסלק לצדי רשות הרבים במקום שאין דורסין בו רבים (משנה ברורה ע"ו).

ואם היה הקוץ גדול כיון דנראה לכן ובנקל יכול ליהרר שלא יזק אסור לטלטלו להדיא, אבל בטלטול מן הצד מתר (משנה ברורה סעיף קטן ע"ה).

קנג. זכוכית שנשברה על השלחן או במקום שהולכין מתר לטלטל השברים כדי לפנותו שלא יזקו בהן (ש"ח סעיף ו). וחרס וכיוצא שאין ההזק מצוי כל כך אסור לפנותו בידימרק ברגליו דטלטול בגופו מתר (משנה ברורה סעיף קטן ל). קנד. מחט מיחד לתפירה שמצאה מנחת במקום שיכולין לזוק בה, אפלו שבירי מחט מתר לטלטלה (משנה ברורה סעיף קטן מ"ז).

קנה. מחט שלמה מתר לטלטלה לטל בה את הקוץ (ש"ח סעיף י"א). והוא הדין שמתר לתחב בה את המלבושים לחברן בעת הדחק (משנה ברורה סעיף קטן מ"ו). קנו. סתם סלמות שבבית שעשוין לטלטל מזוית לזוית לצורך איזה תשמיש מתר לטלטלו כדי להוציא על ידו איזה דבר מן העליה או להעלותו, ואפלו הסלם הוא גדול גם כן מתר כמבאר בט"ז סימן תקי"ח (משנה ברורה סעיף קטן ע"ח). קנז. כל הראוי למאכל חי ועוף המצויים מטלטלים אותו, ואם אינו ראוי אלא למאכל חי ועוף שאינן מצויים אם יש לו מאותו מין חי או עוף מתר לטלטל למאכל הראוי לאותו המין ואם לאו אסור (ש"ח סעיף כט).

קנח. בשר חי אפלו לא מלחווהו מתר לטלטלו דמשום דחזי לאכלו חי (ש"ח סעיף ל"א) ואין אסור דם אחר שהדיחונה, (משנה ברורה סעיף קטן קכ"ה על פי יורה דעה סימן ס"ז), ויש אומרים דוקא בבשר רך כגון יונה ובר אונזא אבל בשר בהמה לא (מגן אברהם), ויש מקלין גם בבשר בהמה (ט"ז, אליהו רבה, גר"א), ובשעת הדחק יש לסמוך על המקלין (משנה ברורה סעיף קטן קכ"ה).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

זכות המילה

ח"ב לב ע"א

רבי יוסי ורבי חייא הוו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייא, למה אתה שותק, הרי הדרך לא מתקנת אלא רק בדברי תורה? נאנח רבי חייא ובכה. (אמר לו, מה? אמר לו, אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולד. אוי על זה! אוי על אותו זמן שהולידה הגר את ישמעאל.

אמר לו רבי יוסי, למה? והרי הולידה אחר כן, והיה לה בן גזע קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני רואה. וכך שמעתי מפי רבי שמעון דבר, ובכיתי. [ס"א אמר לו מה היא אמר לו ווי וכו'] אוי על אותו הזמן שבגלל ששרה התעכבה, כתוב (בראשית טז) ותאמר שרי אל אברם וגו' בא נא אל שפחתי וגו'. ועל זה עמדה השעה להגר לרשת את שרה גברתה, והיה לה בן מאברהם.

ואברהם אמר, לו ישמעאל יחיה לפניה. ואף על גב שהקדוש ברוך הוא היה מבישר לו על יצחק, נדבק אברהם בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיב לו, ולישמעאל שמעתיך וגו'. אחר כך נמול ונכנס לבית הקדוש,

רבי יוסי ורבי חייא הוו אזלי באורחא. אמר רבי יוסי לרבי חייא, אמאי את שתיק, הא אורחא לא אתתקו, אלא במלי דאורייתא. אתנגיד רבי חייא, ובכה, פתח ואמר, (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולד ווי על דא, ווי על ההוא זמנא דאולידת הגר לישמעאל.

אמר ליה רבי יוסי, אמאי. והא אולידת לבתר, והוה לה ברא גזעא קדישא. אמר ליה, את חמי, ואנא חמינא, והכי שמענא מפומי דרבי שמעון מלה, ובכינא (ס"א אמר ליה מאי היא אמר ליה ווי וכו') ווי על ההוא זמנא, דבגין דשרה אתעכבת, כתיב, (בראשית ט"ז) ותאמר שרי אל אברם וגו' בא נא אל שפחתי וגו'. ועל דא, קיימא שעתיא להגר, למירת לשרה גברתה, והוה לה ברא מאברהם.

ואברהם אמר, (בראשית י"ז) לו ישמעאל יחיה לפניה, ואף על גב דקודשא ברוך הוא הוה מבישר ליה על יצחק, אתדבק אברהם בישמעאל, עד דקודשא ברוך הוא אתיב ליה, (בראשית י"ז) ולישמעאל

שְׁמַעְתִּיךָ וְגו'. לְבַתָּר אֲתַגְזֵר, וְעָלַל
בְּקִימָא קְדִישָׁא, עַד לָא יִפּוּק יִצְחָק
לְעֵלְמָא.

וְתָא חֲזִי, אַרְבַּע מָאָה שָׁנִין,
קִימָא הֵהוּא מְמַנָּא דְבְנֵי יִשְׁמַעְעָל,
וּבְעָא קִמֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָמַר
לִיה, מָאן דְּאֲתַגְזֵר אֵית לִיה חוּלְקָא
בְּשַׁמְרָא. אָמַר לִיה אִין. אָמַר לִיה וְהָא
יִשְׁמַעְעָל דְּאֲתַגְזֵר, (וְלֹא עוּד אֶלָּא דְּאֲתַגְזֵר
בְּרַ תְּלִיסָר שָׁנִין) אָמַי לֵית לִיה חוּלְקָא
בְּךָ כְּמוֹ יִצְחָק. אָמַר לִיה, דָּא אֲתַגְזֵר
כְּדָקָא יֵאוּת וְכִתְיֻקוּנִי, וְדָא לָאוּ הָכִי.
וְלֹא עוּד, אֶלָּא דְּאֵלִין מִתְּדַבְּקִין בִּי
כְּדָקָא יֵאוּת, לְתַמְנֵיָא יוּמִין וְאֵלִין
רְחִיקִין מְנִי עַד כְּמָה יָמִים. אָמַר לִיה,
וְעַם כָּל דָּא, כִּיּוֹן דְּאֲתַגְזֵר לָא יְהֵא לִיה
אַגְרָ טַב בְּגִינֵיהּ.

וְיֵי עַל הֵהוּא זְמַנָּא, דְּאֲתִילִיד
יִשְׁמַעְעָל בְּעֵלְמָא, וְאֲתַגְזֵר. מַה עָבַד
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אֲרַחֵיק לְהוּ לְבְנֵי
יִשְׁמַעְעָל, מִדְּבִקוּתָא דְּלַעִילָא, וְיֵהֵב
לְהוּ חוּלְקָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא,
בְּגִין הֵהוּא גְזִירוּ דְּבַהוֹן.

וְזַמִּינִין בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל, לְמַשְׁלֵט
בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כִּד אִיְהִי רִיקְנֵיָא
מְכֻלָּא, זְמַנָּא סָגִי, כְּמָה דְּגְזִירוּ
דְּלֵהוֹן בְּרִיקְנֵיָא בְּלֹא שְׁלִימוֹ. וְאִינּוֹן
יַעֲכָבוּן לְהוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַתְבָּא
לְדוּכְתֵיָהוּ, עַד דְּאַשְׁתְּלִים הֵהוּא
זְכוּתָא דְּבְנֵי יִשְׁמַעְעָל.

וְזַמִּינִין בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל, לְאַתְעָרָא
קְרָבִין תְּקִיפִין בְּעֵלְמָא, וְלֹאֲתַכְנֵשָׁא

עַד שְׁטָרַם יִצָּא יִצְחָק לְעוֹלָם.

וּבֹא רָאָה, אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִים
עַמַד אוֹתוֹ מְמַנָּה שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל
וּבִקֵּשׁ לְכַנֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר
לוֹ, מִי שְׁנַמּוּל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשַׁמְרָא?
אָמַר לוֹ, כֵּן. אָמַר לוֹ, וְהִרִי יִשְׁמַעְעָל
נַמּוּל, [וְלֹא עוּד, אֶלָּא שְׁנַמּוּל בְּן שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה] אֵז לְמָה אִין לוֹ חֵלֶק בְּךָ
כְּמוֹ יִצְחָק? אָמַר לוֹ, זֶה נַמּוּל כְּרָאוּי
וְכִתְיֻקוּנִי, וְזֶה לֹא כָּךְ. וְלֹא עוּד, אֶלָּא
שְׁאֵלָה נְדַבְּקִים בִּי כְּרָאוּי לְשִׁמּוֹנָה
יָמִים, וְאַלְהָ רְחוּקִים מְמַנֵי עַד כְּמָה
יָמִים. אָמַר לוֹ, וְעַם כָּל זֶה, כִּיּוֹן שְׁנַמּוּל,
לֹא יְהֵיָה לוֹ שְׁכָר טוֹב בְּשִׁבִיל זֶה?

אוּי עַל אוֹתוֹ זְמַן שְׁנוּלֵד יִשְׁמַעְעָל
בְּעוֹלָם וְנַמּוּל, מַה עֲשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא? הֲרַחֵיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל מִן
הַדְּבִקוּת הַעֲלִיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק
לְמַטָּה בְּאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ
הַפְּמִלָּה שְׁבָהָם.

וְעִתִּידִים בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל לְשֹׁלֵט
בְּאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה כְּשֶׁהִיא רִיקָה מִהַכֹּל
זְמַן רַב, כְּמוֹ שֶׁהַפְּמִלָּה שְׁלָהֶם רִיקָה
בְּלִי שְׁלֵמוֹת, וְהֵם יַעֲכָבוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב לְמַקּוֹמָם, עַד שִׁישְׁתַּלֵּם
אוֹתָהּ זְכוּתָא שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל.

וְעִתִּידִים בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל לְעוֹרֵר
קְרָבוֹת חֲזָקִים בְּעוֹלָם וְלֹאֲתַכְנֵסוֹת

בְּנֵי אָדָם עֲלֵיהֶם, וַיַּעֲזְרוּ בָהֶם קָרֵב, אֶחָד עַל הָאֵל, וְאֶחָד עַל הַיְבֻשָּׁה, וְאֶחָד סָמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וַיִּשְׁלֹטוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה לֹא תִמָּסַר לְבְנֵי אָדָם.

בְּנֵי אָדָם עֲלֵיהֶם, וַיַּעֲזְרוּ קָרֵב אֶחָד עַל הַיְבֻשָּׁה, וְאֶחָד עַל יְבֻשָּׁתָא וְאֶחָד סָמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וַיִּשְׁלֹטוּ אֵלֵינוּ בְּאֵלֵינוּ, וְאֶרֶץ קְדִישָׁא לֹא יִתְמָסַר לְבְנֵי אָדָם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר עִם אֶחָד מִסוּף הָעוֹלָם עַל רוּמֵי הַרְשָׁעָה, וַיַּעֲרֹךְ בְּהַקָּרֵב שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, וַיִּתְכַנְּסוּ שָׁם עַמִּים, וַיִּפְּלוּ בִידֵיהֶם, עַד שֶׁיִּתְכַנְּסוּ כָּל בְּנֵי אָדָם עֲלֵיהֶם מִסוּפֵי כָּל הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ יִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה ל"ד) כִּי זָבַח לֵה' בְּבַצָּרָה וְגו'. אַחֲרַיִךְ זֶה מַה כְּתוּב? לְאַחֲרַיִךְ בְּכַנְפֹת הָאֶרֶץ וְגו'. וַיִּכְלָה אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל מִמְּנָה, וַיִּשְׁבֵּר כָּל הַחִילּוֹת-כַּחוֹת שְׁלֹמֹעַלָה, וְלֹא יִשְׁאַר כָּח לְמַעַלָה עַל הָעָם שֶׁל הָעוֹלָם, אֲלֵא כָּח יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קכ"א) ה' צִלָּךְ עַל יַד יְמִינֶךָ.

בְּהוּא זְמַנָּא, יִתְעַר עֲמָא חַד מְסִיפֵי עֲלֵמָא, עַל רוּמֵי חִיבָא, וַיִּגַח בְּהַקָּרֵב תְּלַת יַרְחִין, וַיִּתְכַנְּשׁוּן תַּמָּן עַמְמָא, וַיִּפְּלוּן בִּידֵיהֶם, עַד דִּיתְכַנְּשׁוּן כָּל בְּנֵי אָדָם עֲלֵהּ, מִכָּל סִיפֵי עֲלֵמָא. וְכַדִּין יִתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ל"ד) כִּי זָבַח לֵה' בְּבַצָּרָה וְגו'. וְלִבְתַּר דָּא מַה כְּתִיב, לְאַחֲרַיִךְ בְּכַנְפֹת הָאֶרֶץ וְגו' וַיִּשְׁבֵּר לְבָנֵי יִשְׁמַעֲאֵל מִיָּנָה, וַיִּתְבַּר כָּל חִילִין דְּלַעֲיָלָא וְלֹא יִשְׁתָּאר חִילָא לְעִילָא עַל עֲמָא דְעֲלֵמָא, אֲלֵא חִילָא דִּישְׂרָאֵל בְּלַחֲדוּי. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכ"א) יי' צִלָּךְ עַל יַד יְמִינֶךָ.

מְשׁוּם שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּיָמִין, וְתוֹרָה בְּיָמִין, וְעַל זֶה בְּיָמִין תְּלוּי הַכֹּל, וְשָׁנִינוּ שְׁצָרִיךְ לְזַקֵּף אֶת הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׂוּהָ, שְׁכָתוּב מִיָּמִינוּ אִשׁ דָּת לָמוּ. וּבְזָמַן שְׁיָבֵא, (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי. וּבְאוֹתוֹ זְמַן כְּתוּב, כִּי אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׁכָם אֶחָד. וְכְתוּב בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

בְּגִין דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא בְּיָמִינָא, וְאוֹרִייתָא בְּיָמִינָא, וְעַל דָּא בְּיָמִינָא תְּלִיא כְּלָא וְתַנִּינוּ, דְּבַעֲי לְזַקֵּפָא יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. דְּכְּתִיב, (דברים ל"ג) מִיָּמִינוּ אִשׁ דָּת לָמוּ. וּבְזָמַן דְּאִתִּי, (תהלים ס') הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי. וּבְהוּא זְמַנָּא כְּתִיב, (צפניה ג') כִּי אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם יי' לְעַבְדוֹ שְׁכָם אֶחָד. וְכְתִיב, (זכריה י"ד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

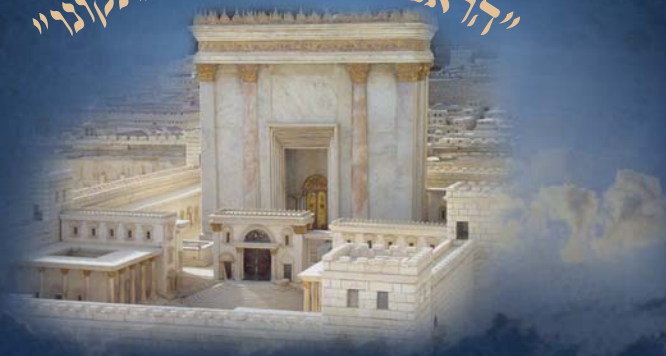

"גדולה לימוד הוזהר תקדוש שמקרבת את הגאולה"

"בדא יפקון מן גלותא ברהמנים"

"דראנו בבנינו שמחנו בתקונו"

יהוה הזהיר
שיעור בנבואה בסיס
0722-990044

מפנה המזקרה העולמית

קול הרשב"י
0722-990055

נחל לביש 24/8, בית שמש
054-843-6784

בְּדַרְכֵי הַזֶּהָר

אָמַר הָרַב הַקְּדוּשׁ מְקַאמְרָנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רְזִין שֶׁל מֶרֶן הָאֵר"י וְסֵפֶר הַזֶּהָר, אֲשֶׁר הֵם חֲיִינוּ, וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרְעֵה וְהַמִּינוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר וְכַתְבֵי הָאֵר"י ז"ל, בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מֶרֶן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְהָיוּ מִבְּטָלִים כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת... וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הִרְעֵה הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר, הֵיוּ לוֹמְדִים עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים, סֵפֶר הַזֶּהָר וְתִיקוּנִים וְלַהֲגוֹת בָּהֶן, וְהָיָה יִרְאָתוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקִים.

וְכָתוּב בְּזוֹהַר (בְּרֵאשִׁית כ"ח עמוד ב'): וּבִגִּין דָּא מֹשֶׁה לֹא מִית וְאָדָם אֶתְקָרִי אִיהוּ. וּבִגִּינִיה אֶתְמַר בְּגִלוֹתָא בְּתַרְאָה, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא אֱלֹא כְּלָהוּ כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אֶתְמַר בֵּיהּ וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא דְאִפִּיק שְׁכִינְתָּיה מִן גְּלוֹתָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ." וּמֹשֶׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיה מִמֶּשׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ "לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ".

[בְּאוּר: וְלִכְּן מֹשֶׁה לֹא מִת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֶחָרוֹנָה, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא, אֱלֹא כָּלֵם כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא, שְׁיֹצִיא שְׁכִינָה מִהַגְּלוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ." וּמֹשֶׁה הוּא בְּדַמוֹתוֹ מִמֶּשׁ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ].

וּבְאֵר בְּמִקְדָּשׁ מְלֻךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי לְבָאֵר, שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ אֵינָה זְזָה מִן הַשְּׁכִינָה בְּגִלוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֶחָרוֹנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מְצָא תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים שִׁיְהִיו עֶזְרָא לְמֹשֶׁה בְּגִלוֹת, אֱלֹא כָּלֵם נַחֲשָׁבִים כָּאֵלוֹ הֵם כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׁאִינֵם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסִיעַע לְתַקּוּן הַשְּׁכִינָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ, וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ, פְּרוּשׁ לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שִׁיעֶזֶר לְזַעִיר אֲנָפִין, לְהוֹצִיא אֶת שְׁכִינְתּוֹ מִן הַגְּלוֹת.

ובזהר פרשת בהעלותך (חלק ג' דף קנ"ג), כתב: ואינון ערב רב רשיעיא, וכו',
הדא הוא דכתיב, (זכריה י"ג ט') "וצרפתים כצרף את הכסף",
"והרשיעו רשעים, "אינון ערב רב. "והמשכלים יבינו" (דניאל שם) אינון מארי
קבלה, [באור: ומה שכתוב בדניאל והמשכלים יבינו, אלו הם בעלי הקבלה
העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזהר הקדוש] דאמר בהון (שם פסוק
ג') "והמשכלים זיהרו כזהר הרקיע". אלן אינון דקא משתדלין בזהר דא,
דאקרי ספר הזהר [באור: אלו הם שעוסקים באור הזה, הנקרא ספר הזהר,
הן הלומדים בעצמם, ובדאי המזפים לאחרים שילמדו], דאיהו כתיבת נח
[באור: שהזהר הקדוש נקרא תיבת נח שמציל מפל הפרעניות וכמו שכתבת
נח רק מי שהאמין נצל, כך רק מי שיאמין וילמד את הזהר הקדוש ינצל].
המקבל האלקי, הצדיק הקדוש, רבינו יעקב אבוחצירא, זכר צדיק וקדוש
לברכה לחיי העולם הבא (בספרו גנזי המלך דף קפ"ה) אומר,
בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת, שהם סודות
התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו
ואהבתו, ועבודתו. והרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו אומר, בשם רבי חיים
ויטאל זכותו יגן עלינו, שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן, הרי
חסר מצוה אחד של תלמוד תורה, שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות, וצריך
שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו. ועוד
אמר הרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו, שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים
עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

הרב הקדוש מקאמארנא כתב בספרו "היכל הברכה": בדור הזה האחרון,
מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים
ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל
תורתו שעוסק, הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש,
והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות
רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.
וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה,
צוחין בכל יומא וליליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין
המשך בעמוד ל

סֵפֶר מִזְבֵּחַ הַרְבִּים פְּהִלְקָתָהּ

מֵאֵת הָאֲדֹמוֹר מְהֵאֲלָמִין שְׁלִיט"א, שְׁנַת תש"ס
גֹּדֵל מַעֲלַת שְׁכָר הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַרְבִּים
מִשׁ"ס, זֹהַר הַקְּדוּשׁ סְפָרֵי קִבְלָה וּמִדְּוָרֵי שֵׁים, סְפָרֵי מוֹסֵר וְעוֹד, וּבְכָלֵל זֶה מִי שְׁמַדְפִּים סְפָרִים לְהַזְהִיר אֶת
הַרְבִּים, אוֹ שְׁנוֹתֵן כְּסָף לְהַדְפִּים

המנהיגות והפרנסות על הציבור צריך לקבלה גם בתנאי שיקללו ויבזו אותו בגללה

ז. ר' אליעזר הוה פרנס חד זמן נחית לביתה אמר לון מאי עבדיתון אמר ליה אתא חד סיעא ואכלון ושתון וצלון עליך אמר לון ליכא אגר טבכט, נחת זמן תניין אמר לון מאי עבדיתון, אמר ליה אתא חד סיעא חורי ואכלון ושתון ואקלונך אמר לון כדון איכא אגר טוב, ר"ע בעון ממניתיה פרנס אמר לון נמלך גו ביתא הלכו בתריה שמעון קליה דאמר על מנת מתקללי על מנת מבזייה.

(ירושלמי פאה פ"ח)

ח. ג' דברים מכריז עליהם הקדוש ברוך הוא בעצמו פרנס טוב. (ברכות נה.)

ט. התחילו היחידים מתעניין אלו שהן מתמנין פרנסין על הצבור מכיון שהוא מתמנה פרנס על הציבור ונמצא נאמן כדאי הוא מצלי.

(ירושלמי תענית פ"א ה"ד)

י. אם ראית חנף ורשע מנהיג את הדור נוח לו לדור לפרוח באויר ולא להשתמש בו. (דב"ר ה"ח)

יא. ויקח את יהושע לקחו בדברים והודיעו מתן שכר פרנסי ישראל לעולם הבא. (ספרי פינחס קמא)

יב. כל קדושויו אלו פרנסי ישראל שנותנים עליהם נפשם. (ספרי ברכה שד"מ)

הערות

כט. אמר לבני ביתו מה עשיתם אמר ליה אתא חדא שיירא של אורחים ואכלו ושתו והתפללו עליך על אכילתן ושתיתן אמר ליה אין כאן שכר טוב מן השמים שאילו היו מבזין אותו היה שכרו כפול מן השמים.

ל. מבזין ומקללים אותך.

לא. על מנת שמקילין בה ומבזין בי אנו מקבלין (רש"י).

יג. אין מעמידין פרנסים לדור אלא אם כן נותנין עצמן עליהן.
(פסיקתא זוטרתא ואתחנן)

יד. כשיחדש הקדוש ברוך הוא את עולמו עומד בעצמו ומסדר סדרן של פרנסי הדור.
(ילקוט ישעי' תנ"ד)

שזכות אבותם מסייעתם - הסייעתא של העוסקים בצרכי ציבור להוציא לפועל מעשיהם היא מצד זכות אבות

טו. זכות אבותן של צבור היא המסייעת אל העוסקין עמהן להוציא לאור צדקן ולא מצד טוב השתדלותן של העוסקים.

משה רבינו עליו השלום נענה מכח זכות אבות

טז. שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם וכו'. ושבח אני את המתים שכבר מתו, כשחטאו ישראל במדבר עמד משה לפני הקדוש ברוך הוא ואמר כמה תפלות ותחנונים לפניו ולא נענה וכשאמר זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך מיד נענה, ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו.
(שבת ל)

להמנות פרנס על הציבור צריך להיות גם בר אבהן שזכות אבותיו יסייעו **יז.** שזכות אבותם כו' כשמינו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה בן שש עשרה שנה היה ונתמלא כל ראשו שיבות והיה רבי עקיבא יושב ומצטער ואמר לא שהוא בן תורה יותר ממני אלא שהוא בן גדולים יותר ממני אשרי אדם שזכו לו אבותיו אשרי אדם שיש לו יתד להתלות בה וכי מה היתה יתדתו של רבי אלעזר בן עזריה שהיה דור עשירי לעזרא.
(ירושלמי ברכות פ"ד)

המשך דרכי הזהרה מעמוד כח

דְּאִמְרִין הֵב הֵב, הֵב לָן עוֹתָרָא הֵב לָן יְקָרָא, וְלִית מָאן דִּישְׁתַּדֵּל לְסַלְקָא לְשִׁכְנֵינָתָא. וּבּוֹדָאי לֹא יִשְׁגִי אֲרָחוֹת חַיִּים אֶלָּא עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר, וְכַתְּבֵי מְרַן הֵרֵב חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּלִבָּד, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (הֵיכַל הַפְּרָכָה קְאָמְרֵנָה פְּרֻשַׁת עֶקֶב ז',

י"ט; אור הזהרה פְּרָק י'). המשך הדרשה בחוברת הבאה

אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזהר העולמי מהתרשמויות של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

ברוך השם, קבלנו בחסדי השם יתברך את הסט המחלק של כל הזהר הקדוש אשר שלחתם אלינו.

אנו מודים לכם על כף מקרב לב.

וברצוננו לומר ולהודיע לכם, שאין לכם משג כמה התועלת היא רבה בזהר מחלק זה. כשהספרון קטן ואפשר לקחתו לכל מקום, הוא תועלת ונוחות גדולה אשר נותנת תמריץ גדול לקרא הרבה מדפי הזהר בכל מקום ובכל שעה פנויה, ולקרוב הגאולה ולהקים השכינה הקדושה מעפרה.

רב תודות, ושתזכו להגדיל תורה ולהאדירה.

אבד לנו מספר הטלפון שלכם, ואם תוכלו להתקשר אלינו על ענין חשוב, נודה לכם במאד מאד. מספר הטלפון:

בברכה והצלחה רבה משה יעקב ויגדרוביץ

בסיעתא דשמיא, לכבוד מפעל הזהר העולמי.

באור ליום ו' טבת השתתפתי בשמחת נשואין בירושלים עיר הקדש, וחלקו שם למזכרת את הספרים "אור הזהר" ו"תקוני זהר" שבהוצאתכם.

ועלה בדעתי שפעת, כאשר מתקרב היארצייט (יום ההילולא) של זקני צוק"ל, שאחלק לכל הנכדים והננינים כן ירבו בלי עין הרע את הספרים הקדושים האלו. (ויבעצם אין כאן שאלה על המחיר כלל, כי ראיתי שמוכרים את הספרים הנ"ל ב-5 עד לספר, והרי זה פחות ממחיר של חפיסת שוקולד או בקבוק קולה ושאר שטיות של עולם הזה, כאשר במחיר הזה אקבל שכר נצחי לעולמי עד).

לכן אבקש ששמינו והנני זקוק ל-150 אור הזהר ותקוני זהר, אם תוכלו להודיעני כמה המחיר ואשלמונו בשמחה, והרי עשיתי בזה את הנחת רוח הגדולה ביותר לסבי צוק"ל. עוד עלה בדעתי, שבעת שיתקבצו כלם על ההילולא (ואלה שבחויץ לארץ ישתתפו באותו הזמן, על כל פנים) ילמדו כלם יחד למשך 12 דקות את הזהר

הקדוש, (מכיוון שהעמוד היומי בזהר הקדוש לוקח 2 דקות ו-10 שניות ללמד כל יום, וילמדו 10 עמודים, יוצא 12 דקות) ויהיה זה הנחת רוח הגדול ביותר לזקני ציוק"ל.

**בכבוד רב והצלחה רבה בהמשך הפצת הזהר הקדוש:
משה יעקב ויגדרוביץ**

בסיעתא דשמיא, באר החיים, המרכז לבית המקדש והמשכן טל: 02-9924486
ת.ד. 8031 בית שמש

ברוך השם. אשריכם ישראל שיש לנו בדורנו כאלה יהודים צדיקים כמוכם מזכי הרבים אשר מקרבים את הגאולה, ובזכותכם יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו ברחמים רבים. ובפרט כאשר ראינו עתה בכל בתי המדרשים את העלונים המפארים על הזהר הקדוש ועל החשיבות הגדולה שבלמוד הקדוש הזה, ואפלו לפשוטי עם בגירסא, (אמנם אין לכתב על יהודי שהוא פשוט, אך הפונה על אלו שגראים פשוטים אבל באמת גדלה מעלתם וגם נשגבה למאד) וכמבאר אצלכם מאת הצדיקים הקדושים מדורות עברו. וכן כעת כאשר הדפס מחדש את תקונוי הזהר המחלק לימי השנה, ובשלושה דקות ביום יכולים לגמור את כל התקונוי זהר בשנה אחת, הרי זו זכות עצומה וגדולה ויהי חלקנו עמכם. ואחר שראיתי בעלונים שיש לכם כמה מאות מחלקי הזהר והעלונים בכל הארץ, וידוע רום מעלתכם ומעלתם שעל אלו המזכי הרבים נאמר - והמשכילים זהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, הרינו רוצים גם כן בעזרת השם להצטרף ולחלק את הזהר הקדוש והעלונים. ועל ידי כל הפעלים הגדולים האלה תגיע כבר הגאולה ויבנה בית המקדש ברחמים רבים, ובודאי שפבר עתה פדאי להתפונן ולדעת את הלכות בית המקדש, וכמו שהחפץ חיים הורה וכו', ועל כן נתן לראות את תערוכת כלי בית המקדש שעל ידינו, אשר אנו מגיעים לתלמודי התורה ולקבוצות וכדומה בכל הארץ, להראות את תערוכת כלי בית המקדש בפאר ובהדר, ונתן ללמד ממנו ועל ידו את צורת הכלים לפרטי פרטים, צורת המנורה וכליה, והעבודה בה, צורת הכיור וכליו ונטילת הידים בו וכו', צורת המנורה וכליה והעבודה בה, ועוד ועוד כאשר יראה כל הרואה את דגמת כלי המקדש שעל ידינו. הננו מגיעים לתלמודי התורה ולקבוצות וכדומה בכל הארץ להראות את דגמי כלי בית המקדש, בתוספת הסבר ובאור רחב ומקיף על כל הכלים (בשפות לשון הקדש אידיש ואנגלית לבחירתכם). לתאום זמן יש להתקשר לטל: 02-9924486 ובעזרת השם נבוא אליכם בזמן הנח לכם להראות את התערוכה. ויעזר השם יתברך ונזכה כבר על ידי למוד והפצת הזהר הקדוש ולמוד הלכות ועניני בית המקדש לגאולה השלמה בקרוב ממש ברחמים רבים, אמן כן יהא רצון.

בכבוד רב, "באר החיים" - המרכז לבית המקדש והמשכן